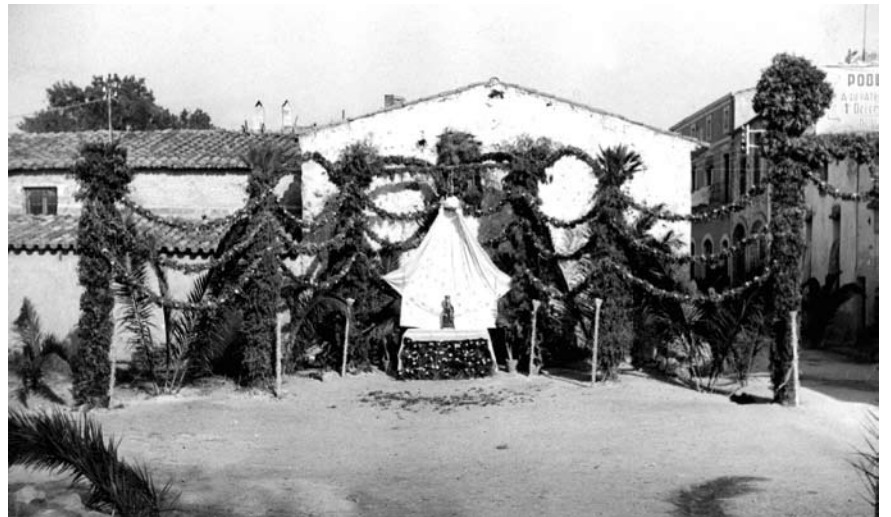

Imatge 1.

Imatge 2

Imatge 3

Imatge 1.

Església i carrers de La Poblella guarnits per a la celebració del desenari del 1951

Imatge 2.

Solemne missa de l'arquebisbe Sr. Benjamín Arriba y Castro

Imatge 3. Les festes extraordinàries del 1er Desenari, el 1951, van engalanar tot el poble per retre homnetge a la Verge

Imatge 4. Durant el 1er Desenari i, en el seu record, es va lliurar a tots els pobletans una estampa de la Mare de Déu

Imatge 4

El salvament de la Mare de Déu del Lledó i l'inici de les Decennals

Detall de l'Església i carrers de La Pobla guarnits per a la celebració del desenari del 1951

Als inicis de la Guerra Civil Espanyola i, concretament, el 22 de juliol del 1936, el Comitè de La Pobla va rebre la notificació que havien de cremar l'església. Un veí amb accés a la clau de l'església, segons alguns testimonis el Sr. Joan Padrell i Dalmau, ho va comunicar a Casa Mir per tal que anessin a rescatar la imatge de la Mare de Déu. Tot seguit, en Joan Mir Gasol anà a buscar en Josep M. Dalmau Vallvé (de ca Ribets), per tal de donar-li l'avís i posar-lo al corrent del que calia fer.

Els dos joves, juntament amb Pere Reventós, obriren la porta de l'església i es tancaren per dins. En pocs minuts, arribaren els milicians i començaren a empènyer la porta fins que aquesta va cedir. Sortosament, no van trobar els tres nois ni la Verge, ja que en sentir el soroll dels cops, van tenir temps de saltar per una finestra de darrere de l'església, després d'haver canviat la imatge de la Mare de Déu per una altra que hi havia a la sagristia –no s'adonaren del canvi perquè els que cremaren les imatges no eren de La Pobla i no coneixien la nostra Verge-. La finestra donava a ca Cadenes, on els esperava en Sebastià Aymemí, que els va ajudar a saltar.

En saltar per la finestra, el Jesuset es va despendre de la Mare de Déu, quedant a la senalla, i en Josep M. Dalmau quan va arribar a casa el va donar a la seva mare. La imatge de la Verge, l'entregaren al Peret de ca Cadenes perquè l'amagués a casa seva.

A causa de la situació política i dels comentaris que es feien sobre on l'havien amagada, en Peret i la seva dona Josepa es van espantar molt per si els escorcollaven i van considerar que era un perill tenir la imatge a casa seva. L'endemà l'amagaren a ca Sebastià. En Peret avisà el seu germà, en Josep Padrell Grau (Pepet de ca l'Antònia), per veure què es podia fer. Aleshores, en Josep, juntament amb Joan Fortuny Fortuny, van portar la imatge, protegida dins d'unes llaunes de veremar capiculades, a un tros de terra anomenat l'Horta del Castell, a prop del mas de Marquès, hi van fer una rasa i la hi van colgar.

El dia 6 d'agost del 1936, el Comitè de La Pobla reclamà la imatge perquè la Generalitat va dictar un decret per reunir totes les imatges de valor. Per aquest motiu, els mateixos que la van colgar, junt amb Sebastià Aymemí, van anar a desenterrar-la, ja que al dia següent l'havien de lliurar a Pere Vallverdú (Madró), per portar-la als Museus de Tarragona per tal de ser exposada amb altres imatges que havien estat salvades de la crema.

Acabada la guerra (1939), una comissió de veïns de La Pobla, presidida per Joan Padrell Dalmau i ajudada per l'Ajuntament d'aquell temps, va reclamar la imatge per tenir-la a La Pobla. El 21 de desembre del 1939, el president de la Comissió va anar a Tarragona a buscar la imatge i la va tenir a casa seva (c/ Lledó, 3) fins a celebrar la festa del seu retorn.

L'1 de febrer del 1940, a les vuit del vespre, la Mare de Déu del Lledó féu l'entrada triomfal a La Pobla de Mafumet i així es va poder fer la gran festa del 2 de febrer (la Candelera). Amb tot el poble engalanat i il·luminat, les cases adornades i el nom de la Verge per tot arreu per aconseguir fer una rebuda solemne, tots els veïns van organitzar una processó fins a l'entrada del poble per la carretera de Constantí, indret on durant molt de temps li digueren "El Serrallo", final de l'actual carrer Sant Joan. La processó la presidí el Jesuset damunt d'un coixí (recordeu que restà a La Pobla durant l'exposició d'imatges als Museus de Tarragona). En un altar preparat per a l'ocasió, es va fer un acte religiós on es retrobaren la Mare de Déu i el Nen Jesús i, on també, la Comissió, en nom dels veïns, entregà la imatge a la parròquia i al poble.

L'Ajuntament va prometre que, pel fet d'haver salvat la imatge de la Mare de Déu del Lledó i tornar a estar entre els pobletans, es faria una festa grossa cada deu anys, d'aquí la tradició de celebrar les festes decennals tots els anys acabats en zero. Des d'aquest esdeveniment, la imatge tornà a ser col·locada en el seu cambril.

L'any 1950 s'havia de celebrar el 1r Desenari de la recuperació de la imatge, però com que l'any anterior es va organitzar "la Missió" –jornades religioses en les quals diversos predicadors duïen a terme actes religiosos en el municipi-, no hi hagué temps material per a preparar les festes decennals. Per tant, es va decidir fer-les l'any següent, el 1951.

En aquella ocasió es van organitzar unes extraordinàries festes durant els dies 1, 2 i 3 de febrer, en les quals es va fer tot un seguit d'actes religiosos dels quals podem destacar la visita pastoral de l'arquebisbe D. Benjamín de Arriba y Castro, i la solemne processó pels carrers del poble. També cal fer esment de l'actuació de la Schola Cantorum, dirigida pel mestre Sr. Pedrola en diferents actes i en el concert a la sala del Sindicat Agrícola de Sant Isidre.

(Textos extrets del llibre Breu història de la Mare de Déu del Lledó, editat el 2002 per la Comissió del Bicentenari de la Mare de Déu del Lledó)